

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.114/2018/9.

A tanács tagjai: Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes „f.a.”
(cím)

A felperes képviselője: Neiger M. Tibor ügyvéd
(cím)

Az alperes: Pest Megyei Kormányhivatal
(1052 Budapest, Városház utca 7.)

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: környezetvédelmi ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: anyai Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
3.K.27.010/2017/25. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria
- a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.27.010/2017/25. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a
felperes keresetét elutasítja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 100.000 (százezer) forint elsőfokú és 60.000
(hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000
(hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és előzményi eljárások

- [1] Az elsőfokú környezetvédelmi hatósághoz 2012. szeptember hó 12. napján panaszbejelentés érkezett, amely szerint a **V.** Kft. ... szám alatti (... helyrajzi szám) telephelyén ammóniaoldat szennyezés történt. A szennyezés megszüntetése érdekében a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a helyszínen a szükséges intézkedést megtette, a havária helyzetet felszámolta. A szennyezésre tekintettel a hatóság 2012. szeptember 12-én és 13-án - társhatóságok részvételével - előre be nem jelentett hatósági ellenőrzést tartott a telephelyen. A helyszíni bejárás, valamint a Kft. által bemutatott dokumentumok alapján a hatóság jegyzőkönyvet vett fel, amelyben rögzítésre került, hogy a felperes hulladékkezelési tevékenységet végzett, EWC 06 03 13 kódszámú hulladékot, rubiniszapot hasznosított, amelyből ipari ezüstöt kívánt kinyerni. A **G.** Kft.-től átvett hulladék mennyisége az ügyvezető tájékoztatása szerint 1.600 kg volt. A felperes ezen tevékenység végzésére vonatkozó engedélyt bemutatni nem tudott, a hatóság nyilvántartása szerint a telephelyre vonatkozó hulladékkezelési engedéllyel a felperes nem rendelkezett. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 2012. november hó 29. napján kelt 11907-5/2012. számú határozattal kötelezte a felperest, hogy a ... szám alatti telephelye eredeti, hulladéktól mentes állapotát teljes mértékben állítsa helyre. A helyreállítási munkálatoknak kötelező jelleggel ki kell térnie a hatóság által fellelt és a felsorolt veszélyes és nem veszélyes hulladékok engedéllyel rendelkező kezelőnek történő átadására, valamint az átadásra vonatkozó igazolások megküldésére, mivel hulladékhasznosításra engedéllyel nem rendelkezett, ezért az általa engedély nélkül végzett hulladékkezelési tevékenységet a hatóság a fentiek szerint megtiltotta.
- [2] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2013. szeptember hó 11. napján kelt 14/0068-4/2013. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Indokolása szerint a helyszíni ellenőrzés időpontjában a telephelyen lévő hulladékokkal kapcsolatban a felperes dokumentumokat felmutatni nem tudott, így a fellebbező állítása, amely szerint az anyagok nem tekinthetők hulladéknak, nem vehető figyelembe, mivel az eljárás során nem került bizonyításra azok eredete. Az egyes veszélyes hulladékok esetében sem a tevékenység, sem pedig a felhasznált és keletkezett anyagok közvetlen környezetre gyakorolt hatásai nem egyértelműen ismeretesek, ezért a tevékenység a környezetre biztonságosnak és kockázatmentesnek nem tekinthető, ezt a tényt a kirendelt igazságügyi szakértő is alátámasztotta.
- [3] A felperes keresetet nyújtott be, amelynek a bíróság a 2015. július 7. napján kelt 3.K.27.079/2014/41. számú ítéletével helyt adott és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően teljes körűen hatályon kívül helyezte.
- [4] Az ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A

Kúria a 2016. szeptember 7. napján kelt, Kfv.II.38.020/2015/8. számú ítéletében a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. Indokolásában kifejtette, hogy a bíróság nem vitatott kérdésekben is utat engedett a szakértői bizonyításnak és a teljes közigazgatási határozatot helyezte hatályon kívül a hatóság új eljárásra kötelezése nélkül. Ezzel olyan tételek tekintetében is megszüntette a hatósági kötelezést, amelyek nem voltak a perbeli jogvita tárgyai. A Kúria megállapította azt is, hogy a bíróság nem választotta szét a perben felmerült jog- és szakkérdéseket, és olyan kérdésben is a szakértő véleményét fogadta el, amelyek nem tartoznak a szakértő kompetenciájába. A Kúria a megismételt eljárásban a bíróság feladatává tette, hogy a keresettel vitatott körben vizsgálja meg, hogy az adott alperesi határozat tekintetében milyen jog- és szakkérdések merülnek fel. A jogkérdések tekintetében vizsgálja a határozatban foglalt megállapítások megalapozottságát, továbbá ha nem egyértelmű, akkor nyilatkoztassa meg az alperest arról, hogy mit tekint szakkérdésnek a perben, és csak e kérdésben engedjen teret a szakértői bizonyításnak. A szakkérdés vizsgálata során értékelje újra a szakértői véleményt, és ha van rá mód, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 182. § (3) bekezdése alapján járjon el. A bíróságnak a felperes által vitatott négy tétel vonatkozásában kell vizsgálnia a közigazgatási határozatok megalapozottságát, figyelembe véve, hogy a hatósági döntés meghozatalakor milyen iratok álltak rendelkezésre és melyek voltak a fennálló tények (Pp. 339/A. §).

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [5] A felperes a megismételt eljárásban is fenntartotta eredeti keresetét, amelyben a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. A keresetét akként pontosította, hogy az első- és az azt helyben hagyó másodfokú határozatnak az EWC 06 07 04 kódjelű, az EWC 07 01 08 kódjelű, EWC 16 02 13 kódjelű és EWC 19 08 06 kódjelű termékekre vonatkozó határozati részének hatályon kívül helyezését, illetve erre vonatkozóan az eljárás megszüntetését kérte.
- [6] Az alperes ellenkérelmében fenntartva a határozatában foglaltakat a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes pontosított keresetének helyt adott, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően – ismét teljes körűen – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezte. Ítélete indokolásában előljáróban rögzítette, hogy a hivatalból indult eljárásra tekintettel az alperest bizonyítási kötelezettség terhelte, de az alperes által megállapított tényeket a felperesnek kellett cáfolnia.

- [8] A bíróság megállapította, hogy a határozat meghozatalakor a hulladékokkal kapcsolatos jogviszonyokra a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.), a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet (továbbiakban: Kr.), és hulladékjegyzékről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet (a továbbiakban: KöM. r.) szabályait kellett alkalmazni.
- [9] A bíróság megállapította, hogy a felperes telephelyén fellelt anyagok besorolása tárgyában a felperes és az alperes álláspontja között nem volt eltérés. Egyezően adták elő, hogy a felperes telephelyén fellelt és jegyzőkönyvbe vett anyagok közül a 101.000 kg tömegű nátrium-bromid EWC 06 07 04 kódjelű, a 34.000 kg tömegű humát-iszap, EWC 07 01 08 kódjelű, az 1200 kg tömegű ioncserélő gyanta EWC 16 08 06 kódjelű veszélyes hulladék. A bíróság a fenti hulladékok besorolását jogkérdésnek tekintette, és a felek egyező előadása alapján ezeknek a hulladékoknak besorolását elfogadta.
- [10] A bíróság nem adott helyt a felperes azon álláspontjának, hogy a telephelyén fellelt és jegyzőkönyvbe foglalt, fentiekben megjelölt kódszámú hulladékok elveszítették a hulladékstátuszokat azzal, hogy azokat a felperes termék előállításához kívánja felhasználni alap- vagy segédanyagként. A Hgt. 3. § j) pontjára utalva kifejtette, hogy ez a folyamat akkor fejeződik be, amikor a hulladékbirtokos a hulladékot vagy valamely összetevőjét a termelésben vagy szolgáltatásban a 4. számú mellékletben felsorolt eljárások valamelyikének alkalmazásával már felhasználta. A fellelt és jegyzőkönyvben foglaltak EWC 06 07 04, EWC 07 01 08 és EWC 16 08 06 kódjelű veszélyes hulladékok esetében a felhasználás a helyszíni szemle és a jegyzőkönyv felvételének időpontjában még nem történt meg.
- [11] Ezt követően a bíróság azt vizsgálta, hogy jogszerű volt-e az a hatósági döntés, amely a felperest a vitatott veszélyes hulladék telephelyről való elszállítására, az eredeti állapot helyreállítása útján történő ártalmatlanításra kötelezte. A bíróság a Hgt. 1. § b) pontjára, a Hgt. 5. § (3) és (6) bekezdésére, a Hgt. 13. § (1) bekezdésére, a Hgt. 18. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a jogalkotó a hulladék minél nagyobb arányú hasznosítását tűzte célul, mindez azonban csak engedéllyel történhet. Utalt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésére, melynek értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le. A bíróság helyt adott a felperes álláspontjának abban a kérdésben, hogy a hulladékgazdálkodás egyik célja a keletkezett hulladék minél nagyobb arányú újrahasznosításának elérése, ennek érdekében a Hgt. 5. § (4) bekezdése előírja, hogy törekedni kell a hulladék legnagyobb arányú ismételt felhasználására, a Hgt. 13. § (1) bekezdése pedig a hulladék birtokosának kötelezettségévé teszi a hulladék

hasznosítását. Megállapította, hogy a felperes igazolta, miszerint szerződéses kapcsolatban áll a **R. Nyrt.**-vel, amelytől gyógyszeralapanyag gyártási kampánya alatt keletkező vizes nátriumbromid oldatot vásárol növényi tápoldat készítéséhez. A hasznosítás jogszerűségének alátámasztására a felperes becsatolta a forgalmazóval kötött megállapodását és olyan számlákat is, amelyek az anyag vásárlását igazolták. Az elsőfokú bíróság elfogadta a felperes azon hivatkozását, hogy a számlák egy részét a rendőrhatalóság lefoglalta, és ezért azokat a felperes (lényegében önhibán kívüli okból) csak a bírósági eljárás során tudta benyújtani, továbbá figyelembe vette, hogy a felperes csatolta a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal gyártási engedélyét is, amelyből kiderül, hogy a gyártási engedélyt többször módosították, az alapírat a 21217/2007/FVM számú engedély volt. Azt a felperesi előadást, hogy az ioncserélő gyantát a gyártási folyamatban használja fel szintén elfogadta, és ennek igazolására becsatolta a Magyar Szabadalmi Hivatal 210788 lajstromszámú „Eljárás technológiai szennyvíz hasznosítására” című szabadalmi okiratot is elfogadta.

- [12] A bíróság a felperes indítványára igazságügyi szakértőt rendelt ki, aki a bíróság felhívására kiegészítette a szakvéleményét. A kiegészítésben a szakértő levezette, hogy az Európai Parlament és Tanács 2008/98/EK irányelvének 9. cikke értelmében a hulladék státusz megszűnésének egyik módja, ha az anyag vagy tárgy hasznosítási műveleten esik át. A szakértő rögzítette, hogy a nátriumbromidot, a humát-iszapot, az ioncserélő gyantákat hulladékként vásárolta a felperes, de azokat hasznosítja, tevékenységének alapanyagai, segédeszközei, ezért már nem tekinthetők hulladéknak. A bíróság a szakvéleményt abban a szakkérdésben értékelte, hogy a per tárgyát képező hulladékokat a felperes gyártási folyamatban felhasználhatja, hasznosítás útján is meg tudja szüntetni azok hulladék jellegét. A bíróság figyelembe vette azt is, hogy a felperes hosszú ideje működő vállalkozás, amely huzamosabb ideje foglalkozik hulladékhasznosítással, ezért osztotta a felperes álláspontját, hogy a telephelyén fellelt EWC 06 07 04, EWC 07 01 08, EWC 16 02 013, EWC 16 08 06 jelű hulladékok esetében a felperes hasznosítás útján saját maga gondoskodott a hulladék ártalmatlanításáról.
- [13] A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a felperes nem tett eleget a Ket. 50. § (1) bekezdésben foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének. A hatóság a fellelt hulladékok mindegyike vonatkozásában ártalmatlanításra kötelezte a felperest, elrendelte, hogy a határozatban felsorolt veszélyes és nem veszélyes hulladékokat adja át engedéllyel rendelkező kezelőnek és küldje meg az átadásra vonatkozó igazolásokat. A hatóság nem vizsgálta, hogy a EWC 06 07 04, EWC 07 01 08, EWC 16 08 06 jelű hulladékok esetében fennállnak-e a hasznosítás feltételei, a HUMUS FW lomb- és talajtrágya-koncentrátum előállításánál a felperes a Hgt. 5. § (6) bekezdésében, valamint a Hgt. 18. § (3) és (4)

bekezdéseiben meghatározott feltételeknek megfelelően végezte-e a hulladék hasznosítását. A bíróság álláspontja szerint a hatóság nem vizsgálta, hogy a EWC 16 02 13 jelű veszélyes anyagokat tartalmazó, használatból kivont berendezések (két darab hűtőszekrény és egy darab mosógép) esetében a hulladék besorolása megfelelt-e a jogszabálynak, mert nem ellenőrizte azon állítás valóságtartalmát, hogy azok időnként a gyártási folyamatban használt, de működőképes háztartási berendezések voltak annak ellenére, hogy a helyszíni szemle időpontjában nem voltak csatlakoztatva az áramhálózatra. Megjegyezte, hogy a felperes igazolta azt is, hogy ennek a hulladéknak egy részét 2013. november 29-én elszállíttatta.

- [14] Az elsőfokú bíróság előírta, hogy a közigazgatási hatóságoknak az új eljárásban meg kell vizsgálnia, hogy az EWC 06 07 04, EWC 07 01 08 és EWC 16 08 06 jelű veszélyes hulladékok esetében az egyetlen lehetséges mód az elszállításra kötelezés, vagy fennállnak-e a hasznosítás feltételei, a HUMUS FW lomb- és talajtrágya-koncentrátum előállításánál során felperes a Hgt. 5. § (6) bekezdésében, valamint a Hgt. 18. § (3) és (4) bekezdéseiben meghatározott feltételeknek megfelelően végezte-e a hulladék hasznosítását. Meg kell vizsgálnia a hatóságnak azt is, hogy EWC 16 02 13 kódszám alá besorolt háztartási gépek működőképesek voltak-e, felhasználhatók voltak-e a felperes által végzett vegyipari folyamatokhoz.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Egyetértett azzal, hogy a felperes telephelyén fellelt anyagok besorolása tárgyában a felperes és az alperes álláspontja között nem volt eltérés. Az egyező előadás alapján ezen hulladékok besorolását a bíróság jogszerűen fogadta el, és állapította meg, hogy azok hulladékstátuszukat nem veszítették el.
- [16] Álláspontja szerint a bíróság további megállapításai nem helytállóak, az ítélet lényeges logikai ellenmondásai okán sérült a Pp. 206. §-a. Hivatkozott a Hgt. 14. § (1)-(2) bekezdéseire, 18. § (4) bekezdésre, miszerint hulladékhasznosító létesítmény csak a környezetvédelmi hatóság engedélyével létesíthető. A települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 213/2001. (XI. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 10. §-ára utalva hangsúlyozta, hogy hulladékkezelést csak engedéllyel rendelkező telephelyen szabad végezni. A fentiek alapján kifejtette, hogy a környezetvédelmi hatóság csak akkor járhatna el az ítélet iránymutatása szerint és vizsgálhatná a felperes ezirányú tevékenységét, ha a felperes jogerős hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezne. Ennek hiányában nincs relevanciája annak, hogy a felperes rendelkezik-e a szükséges

személyi és tárgyi technológiai feltételekkel, engedély nélkül ugyanis a felperes hulladékkezelésre jogilag alkalmatlan. Előadta, hogy a felperes nem kért és így nem is kapott hulladékhasznosításra engedélyt, ezért hiányoznak azok a feltételek, amelyekkel összehasonlítva a felperes tevékenysége a jogszerűség szempontjából tovább vizsgálható lenne. Ezért téves a bíróság azon megállapítása, hogy a feltételek vizsgálatának elmaradása miatt nem tisztázta a tényállást. A Hgt. 13. § (2) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozva kifejtette, hogy a hulladékhasznosításra vonatkozó engedély hiányában a közigazgatási eljárásban csak a b) pontot lehetett alkalmazni, azaz a felperest arra kellett kötelezni, hogy a hulladék hasznosítására, ártalmatlanítására vonatkozó kötelezettséget az engedéllyel rendelkező kezelőnek történő átadással teljesítse.

- [17] Álláspontja szerint téves az az ítéleti megállapítás is, hogy a hatóság ártalmatlanításra kötelezte a felperest. E vonatkozásban sérelmezte, hogy az ítélet 2. és 7. oldala ellentmondó megállapításokat tartalmaz.
- [18] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének elutasítására tekintettel az e beadványában foglaltakat felülvizsgálati ellenkérelemként kérte figyelembe venni. E körben a jogerős ítélet 5. oldal 5. bekezdésének mellőzését kérte, mivel álláspontja szerint folyamatosan vitatta, hogy a telephelyén talált készlet hulladék vagy veszélyes hulladék lett volna. Kifejtette, hogy igazolta a fellelt anyagok származását és alapanyag voltát. Egyebekben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [20] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa részben helyesen megállapított tényállásból téves következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság nem ért egyet.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. Az elsőfokú bíróságnak az előzményi ítéletet hatályon kívül helyező kúriai végzés iránymutatása szerint kellett volna eljárnia. A Kúria megállapította, hogy a megismételt eljárás eredményeként hozott ítélet csak részben követte a Kúria Kfv.II.38.020/2015/8. számú végzését. A bíróságnak el kellett különítenie a jog- és szakkérdéseket, továbbá csak a felperes által vitatott négy (az EWC 06 07 04, EWC 07 01 08, EWC 16 08 06, EWC 16 02 13 kódjelű) hulladék vonatkozásában kellett vizsgálatot folytatnia. A jog- illetve szakkérdés vonatkozásban a Kúria ítélezési gyakorlata alapján - miszerint nem szak-, hanem jogkérdés, hogy egy anyag hulladéknak minősül-e - helytállóan jogkérdésként bírálta el, hogy az EWC 06 07 04, EWC 07 01 08 és EWC 16 08 06 kódjelű veszélyes hulladékok hulladékstátuszukat nem veszítették el csak azért, mert a felperes termék előállításához

kívánja felhasználni. Ezen ítéleti megállapítást az alperes felülvizsgálati kérelmében nem vitatta, a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében ugyan vitatta, de mivel felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, a csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria elutasította, a bíróság ezen megállapítását tényként kellett kezelni.

[22] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az EWC 16 02 13 kódjelű hulladék vonatkozásában téves megállapításokat tett. A Kúria álláspontja szerint az alperes a helyszíni szemlén helyesen és a fellelt állapotok, hiányzó dokumentumok alapján okszerűen állapította meg, hogy a veszélyes hulladékok közé besorolt két hűtőgép és egy mosógép valóban veszélyes hulladéknak és nem termelési eszköznek minősül. Az a felperesi állítás, hogy ezek nem veszélyes hulladékok, hanem termelőeszközök, semmilyen módon - pl. eszköznyilvántartás bemutatásával - sem került igazolásra. E vonatkozásban a tanúvallomás nem, csak az okirati bizonyíték fogadható el. Megjegyzi a Kúria, hogy ezek termelőeszközként való figyelembevétele csak engedélyezett termelőtevékenység esetén merülhetne fel, ami az alábbiak okán kizárt. Ezért a felperes ezt a kérdést illető kereseti érvelése alaptalan, a 2013. novemberi elszállítás okán pedig már indokolatlan és feltárhatatlan kérdés.

[23] A Hgt. 14. § (1) bekezdése kimondja, hogy hulladékkezelési tevékenységnek minősül a hulladék hasznosítása, míg a (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy hulladékkezelési tevékenység kizárólag a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető, melyet erre irányuló kérelemre indított eljárásban adhat ki a hatóság. A felperes ilyen irányú kérelmet nem terjesztett elő, következésképpen nem is kapott engedélyt hulladékkezelésre. Ennélfogva a hatóság, amely az engedélyben foglaltak alapján ellenőrizheti a hulladékkezelési tevékenységet, a perbeli ügyben nem volt abban a helyzetben, hogy a felperes tevékenységét jogilag értékelje. Alperes helyesen hivatkozott arra, hogy bármilyen - a felperesi hasznosítás lehetőségét érintő - vizsgálatnak csak abban az esetben lenne relevanciája, ha a felperes hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezne, ilyen engedélyt azonban a felperes bemutatni nem tudott. A Kúria megállapította, hogy ilyenformán nincs jelentősége az elsőfokú bíróság arra irányuló vizsgálatának - beleértve a szakértői véleményt is -, hogy a felperes rendelkezik-e a szükséges személyi, tárgyi és technológiai feltételekkel ahhoz, hogy a birtokában lévő veszélyes hulladékot kezelje. Rámutat a Kúria, hogy nincs relevanciája azoknak az igazolásoknak sem, amelyeket a felperes benyújtott, mivel azok csak legális hulladékkezelés esetén vizsgálandó bizonyítékok lehetnének. Az elsőfokú bíróság tehát tévedett akkor, amikor bizonyítási eljárást folytatott le olyan állítások valóságtartalmára nézve, amely a perbeli határozat jogszerűségének vizsgálatát illetően relevanciával nem bírnak. Ezen túlmenően olyan kérdéskörben kötelezte a hatóságot eljárásra, amelyre nézve - feleslegesen - maga teljes körű bizonyítást folytatott le. Továbbá ismételt

figyelmen kívül hagyta döntéshozatala során a felperes kereseti kérelmét, amely csak négy meghatározott kódjelű veszélyes hulladék vonatkozásában vitatta az alperesi döntést. A bíróság ismét mindkét közigazgatási határozatot teljes körűen helyezte hatályon kívül, holott erre a hibára a Kfv.II.38.020/2015/8. számú kúriai végzés felhívta a figyelmét.

- [24] A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a hulladékhasznosításra vonatkozó engedély hiányában a közigazgatási eljárásban a hatóság csak a Hgt. 13. § (2) bekezdés b) pontját alkalmazhatta, amely kimondja, hogy a hulladék hasznosítására, ártalmatlanítására vonatkozó kötelezettségét a kötelezett (felperes) kizárólag az erre feljogosított és engedéllyel rendelkező kezelőnek történő átadással teljesítheti.
- [25] Összességében az elsőfokú bíróság téves irányú bizonyítási eljárást folytatott le ahelyett, hogy a felperes hulladékkezelési jogát vizsgálta volna. Ugyanakkor a téves cél ellenére kellő mélységben tisztázta a tényállást ahhoz, hogy a Kúria megállapítsa, miszerint az alperesi határozat nem sértett jogszabályt.
- [26] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes megalapozatlan keresetét elutasította a Pp. 339. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

Záró rész

- [27] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [28] Az elsőfokú eljárásban felmerült szakértői díj a felperes terhén marad.
- [29] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a kereseti, illetőleg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2019. március 20.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró